

מסורת הש"ס

א) על שם... ב) נדה סב... ג) ויגדל ויחמול... ד) ויז...
ה) ויגדל ויחמול... ו) ויז... ז) ויגדל ויחמול... ח) ויז... ט) ויגדל ויחמול... י) ויז...

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

צ.

הואיל וראויין לשתק הקדירה. הואיל וממתיקין הוא ליה למימר
דכפי' כסוף כלל גדול דף ע"ו. ואם וז"ל הכי מיירי אי
בנותן טעם אפילו שאר מינין נמי ואי אין בהם נותן טעם אפי' מיני
מתיקה נמי לא וי"ל דאפילו ביש בהן נותן טעם שרי בשאר מינין
דנותן טעם אפילו הוא. ר"י:

במיני מתיקה שנו הואיל וראויין למתק קדירה
טעמא דחוו למתק את הקדירה לא לאו הכי
לא הכא נמי חוו למתק: קליפי אגוזין וקליפי
רמונים סמים ופואה כרי לצבוע בגד קמין:
ורמינהו ה' המוציא סמנים שרויין כרי לצבוע
בהן דוגמא לאירא (הא איתמר עלה) אמר
רב נחמן אמר רבה בר אבוחה לפי שאין אדם
טורה לשרות סמנים לצבוע בהן דוגמא
לאירא: מי רגלים: תנא מי רגלים עד בן (ה) מ'
יום: נתר: תנא נתר אלכסנדרית ולא נתר
אנפטרין: בורות: אמר רב יהודה זה חול
והתניא הבורית והחול אלא מאי בורות
כבריתא מתיבי הוסיפו עליהן החלביצין
והלעיגין והבורית והאהל ואי ס"ד כבריתא
כבריתא מי איתא בשביעית (והתנן) ז"ה
לכל כל שיש לו עיקר יש לו שביעית ושאין
לו עיקר אין לו שביעית אלא מאי בורות
אהלא והתניא והבורית והאהל (אלא) תרי
גוויי אהלא: קימוליא: אמר רב יהודה שלוף
דוין: אישג' אמר שמואל שאילתינהו לכל
נחותי ימא ואמרו לי שונאנה "שמה
ומשתבח בנוקבא דמרגינתא ומפקי ליה
ברמצא דפרזלא: מתני' - פלפלת כל שהוא
ועמרן כל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות
כל שהן מאבני המזבח ומעפר המזבח מקק
ספרים ומקק מפתחותיהם כל שהוא שמצניעין
אותן לגנון "רבי יהודה אומר אף המוציא
משמשי ע"ז כל שהוא שונאמר י' ולא ידבק
בידך מאומה מן החרם: גמ' - פלפלת כל
שהוא למאי חזיא לריח הפה: עיטרן כל
שהוא: למאי חזיא לצלחתא: מיני בשמים
כל שהן: ת"ר ה' המוציא ריח רע כל שהוא
שמן טוב כל שהוא ארגמן כל שהוא
ובתולת הוורד אחת: מיני מתכות כל
שהן: למאי חזי תניא רבי שמעון בן אלעזר
אומר שכן ראוי לעשות ממנה דרבן קמין
"ת"ר האומר הרי עלי כרוז אחרים אומרים
י' לא יפחות מאמה על אמה למאי חזיא
אמר רב יוסף לכליאי עורב ואיכא דאמרי
אחרים אומרים לא יפחות מכליאי עורב
וכמה אמר רב יוסף אמה על אמה "נחשת
לא יפחות ממעה כסף תניא רבי אלעזר
אומר לא יפחות מצנינורא קמנה של נחשת
למאי חזיא אמר אבי' ש' שמחטטין בה את
הפתילות ומקנחין הנרות: מקק ספרים
ומקק מפתחת: א"ר יהודה מקק דסיפרי
תבך דשריא ואילא דעינבי ופה דתאני
והה דרימוני כולהו סכנתא ההוא תלמידא
דהוה יתיב קמיה דר' יוחנן הוה קאכיל
דהוה אמר ליה רבי קוצין יש בתאנים א"ל קמליה פה לדין: ה' המוציא
קופת הרכולין אף על פי שיש בה מינין הרבה אינו חייב אלא הטאת
אחת "ורעונו גינה פחות מכנגרות נמי ממייד:
ורע

כעגלות הרבה ויהא חייב על כל אחת ואחת קמ"ל פי דק"ר דמיניס מתלקין כדא"ר יהושע ממחין
מחלקין וימיהו ה"ל להכיר ר' יהושע:
אם

עין משפט
ר' מצוה

לא א מ"י פ"ח מהל' שבת
הלכה ט:
ל"ב ב ג טס הלכה ט:
ל"ד ד מ"י פ"ב מהלכות
פ"ח הלכה ט:
לא א מ"י פ"ח מהל' שבת
הלכה ט:
ל"ב ב ג טס הלכה ט:

לעזי רש"י

לטרין [ליטרין] מרד
גינה:
ס"ב א [פ"ר] א"ר:
פ"ד וי"ד פ"ח:
מוקד"ר [למחוט ג'ר]

מוסף רש"י

במיני מתיקה שנו. שכן
טעמן מתוק ומשום שיש
למתקין דעממן שיש
למתק סת הקדירה:
לצבוע בהן דוגמא
לאירא. למה טעם כפי
שפולן לדוגמא למה ריח
הוא כפי שהוא כפי
לצבוע על גדי לפי שיש
קנה שפוקים הערב נותניו
לצבוע בהן דוגמא
לאירא. למה טעם כפי
טורה כפי שיש כפי
כל שיש לו עיקר. שריש
כל שיש לו עיקר. שריש
בעגלתא הוא ויהי ס"ג. וכל
שארין לו עיקר. למה טעם
באין כמות השמים. כגון
קפולין ודלעין וזלעין כפי
הוא י"ד. א"ר לו שביעית.
ותמר לנשות סתן סמויה
ולאו לנשות הספקין וס"ג.
לכליאי עורב. שמתכות
סין מתכות כגון כסף
לנשות הספקין על פי
עלי (מחוט ט"ז). ס"ג ספולין
בעגלתא על כול אחת על
אחת וכן ספולין נגזין
אחת קושין ומתקין כן
ראש גג על סיל לבג
לא הספקין. ל"א כולו טור
מנה עידיס מני ומחלס
לא תלה חמין. וי"ד
לא יפחות ממעה.
משה משל כסף
דמיני נחשת כסף כסף
שמתכות
הן את הפתילות. ספולין
למש פמיה כהא ס"ג.
ולע"ז מתקין. וס"ג
ומקנחין הנרות. על מטה
מחלס כסמיה. וס"ג.
יהודה בן חירא אומר
המשה. נכרעין ומ"ל ט"ז.

רב נסים גאון

האומר הרי עלי כרוז
לא יפחות מאמה על
אמה למאי חזי אמר רב
יוסף לכלה עורב. המצאנו
בסכסכת מירית פ"ק ד'
הוייל מאה על מאה ועל
רוב אמה. הריסם שיש
אמות וגבורו ארבעים אמה.
אמה כוור. ואמתים [בת]
דילפה. אמה תיקרה. אמה
עמידה. וי' אמות מנייה.
ואמה כלה עורב. ר' יהודה
אומר לא היחה כלה עורב
עלה מן המידה. אלא ר'
אמון עולה הרי מפקה.
ויכונן זה בסכסכות וי' קו
בפ"ק הרי עלי עיטרין.